

Heksen

År 1496 – Martin er 13 år

"Hvor er Martin!?"

"Er han ikke kommet hjem fra skole?"

"Nej, hva' nu hvis heksen har taget ham og forgiftet ham? De siger, hun spiser børn. Hun smiler altid til dem. Hun lokker dem, gør hun? Hun talte latin til ham forleden - og grinede!"

"Nede ved bageren sagde de, at hun havde sagt: 'At selvfølgelig var solen universets centrum. Det er jo der, vi får lyset fra. Uden den ville alt være mørkt som i helvede.'"

"Hun ender i Helvede".

"Jeg har lige set Martins mor komme slæbende med ham! Hun havde pryglet ham godt og grundigt. Hans lillesøster, som også var med, siger, at han var løbet efter heksens kat. Han ville bare fange den og give den til sin mor, så hun kunne dræbe den. Ja, det havde hun sagt, hun ville, hvis hun fik fat i det satans kræ. Men katten var smuttet væk, og de havde fulgt efter den hen forbi trykkeren og saddelmageren og helt hen til slagteren. Den var smuttet rundt om et hjørne, og da de kom rundt om hjørnet, var den væk. Men i stedet sad der en stor sort ravn, som skreg og fløj op, så de fik et kæmpe chok. Men så var deres mor kommet og havde sagt, at han aldrig måtte udsætte hende for den slags fare igen. Og at de kunne være blevet taget. Så havde hun taget en kæp og ..., men lillesøsteren nåede ikke at fortælle mere. I det samme kom hendes mor nemlig ud igen og løftede hende op i øret og trak hende ind."

"Så kan hun lære det!"

"Har du set det der tryk med billedet af hende heksen, der blev brændt ovre øst på?"

"Nej."

"Jeg skal prøve at finde det til dig. Vi ses!"